Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1887. Wydano i rozesłano dnia 1. Sierpnia 1887. Część XIII.

Nr. 46.

Ustawa

z dnia 26. Czerwca 1887 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca §. 14. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861 r., Dz. u. p. Nr. 20 pod względem udziału w wyborze posłów z kuryi gmin wiejskich posiadaczy posiadłości tabularnej, nie należącej do związku gminy, a opłacającej mniej niż 100 zł.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 14. sejmowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861, Dz. u. p. Nr. 20 zostają uchylone w dotychczasowej osnowie i mają odtąd opiewać następująco:

§. 14.

Pełnoletni, do związku państwa austryackiego należący posiadacze, nie znajdującej się w związku gminy posiadłości tabularnej, od której należytość roczna w podatkach realnych rządowych wynosi najmniej dwadzieścia pięć złotych w. a., a nie dosięga pełnej kwoty stu złotych w. a., mają z uwzględnieniem postanowień ustawy z dnia 20. Września 1866, Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 23, jako wyborcy mieć udział w wyborze posła z gmin wiejskich tego okręgu wyborczego, w którym posiadłość jest położona.

Z pomiędzy kilku współposiadaczy takiej posiadłości ten tylko jako wyborca wystąpić może, którego wszyscy do tego upoważnią.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 26. Czerwca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 47.

U s t a w a

z dnia 26. Czerwca 1887 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zmieniająca §. 8. ordynacyi wyborczej powiatowej z dnia 12. Sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 21, o prawie wybierania członków Rady powiatowej w grupie gmin wiejskich, służącem posiadaczom dóbr tabularnych, opłacającym rocznie mniej niż 100 zł. w. a. podatków bezpośrednich.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Postanowienia §. 8. ordynacyi wyborczej z dnia 12. sierpnia 1866, Dz. u. kr. Nr. 21, zostają uchylone w dotychczasowej osnowie i mają odtąd opiewać następująco:

§. 8.

Prawo wybierania członków Rady powiatowej w grupie gmin wiejskich mają także obywatele państwa austryackiego, którzy posiadają w powiecie dobra ziemskie tabularne i opłacają rocznie kwotę nie mniejszą,

aniżeli dwadzieścia pięć zł. w. a., a niedosięgającą pełnych sto zł. w. a. podatków bezpośrednich.

Co do wykonywania tego prawa mają być zastosowane postanowienia §. 2.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 26. Czerwca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 48.

Ustawa

z dnia 26. Czerwca 1887, zmieniająca §. 1. ustęp 3. krajowej ordynacyi wyborczej z dnia 26. Lutego 1861 r.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

Art. I.

Ustęp trzeci §. 1. krajowej ordynacyi wyborczej o okręgach wyborczych i miejscach wyboru uzupełnia się w ten sposób, że opiewać ma jak następuje:

Miejscem wyboru w każdym obwodzie jest miasto obwodowe, mianowicie zaś co do obwodu Czortkowskiego, miasto Czortków.

Art. II.

Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem rozpisania pierwszych po jej ogłoszeniu następujących ogólnych wyborów na Sejm krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 26. Czerwca 1887.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. Lipca 1887, l. 37.782, którem w skutek reskryptu Ministerstwa spraw wewn. z 17. Marca 1887 L. 4650 ogłasza się wezwanie administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu z d. 26. Lutego 1887 l. 1885/1887 do posiadaczy dowodów tymczasowych (Interimsscheinbesitzer) tegoż zakładu.

C. k. Namiestnik

Filip Zaleski w. r.

Wezwanie

do posiadaczy dowodów tymczasowych.

Na podstawie ustawy z dnia 7. Sierpnia 1886, Dz. p. p. Nr. 137 zamieszczono w postanowieniach dodatkowych do statutu powszechnego zakładu zaopatrzenia z 4. Października 1824 jako §. 56. następujące postanowienia z napisem na marginesie: „Wzywanie posiadaczy dowodów tymczasowych, ewentualnie uznanie ich za zmarłych“.

„Każdy posiadacz dowodu tymczasowego obowiązany jest zawiadamiać od czasu do czasu administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia o

swojem życiu. Pomieniona zaś administracya ma prawo wzywać publicznie posiadaczy dowodów tymczasowych, aby się do niej zgłosili w przeciągu 2 lat od dnia ogłoszenia wezwania, w przeciwnym bowiem razie byliby uznani za zmarłych, a z ich wkładkami postąpionoby wedle postanowień §. 27.

Kwota odprawy *), obliczona następnie z odpowiedniem zastosowaniem §. §. 27. i 31., dla posiadacza dowodu tymczasowego, który uznany został za zmarłego wypłacaną być ma w przeciągu ustawowego okresu przedawnienia, jeżeli śmierć owego posiadacza zostanie udowodnioną jego dziedzicom, gdyby zaś uznany za zmarłego był jeszcze przy życiu, jemu samemu.

Jeżeli zaś posiadacz dowodu tymczasowego uznany za zmarłego udowodni, że nie z własnej winy zaniedbał nadesłać w czasie właściwym uwiadomienia o swojem życiu, administracya zezwolić ma na przywrócenie do dawnego stanu".

W przeprowadzeniu tej ustawy wzywa więc administracya powszechnego zakładu zaopatrzenia pozostających przy życiu posiadaczy dowodów tymczasowych opiewających na ich osobę, aby we własnym interesie, w przeciągu dwóch lat, licząc od 15. Marca 1887, jako dnia zamieszczenia niniejszego wezwania w urzędowych dziennikach w Wiedniu w Peszcie, a więc najpóźniej włącznie do 15. Marca 1889, donieśli o swem życiu pomienionej administracyi, a to bez względu na to, czy podobne doniesienie już dawniej uczynili lub nie; w przeciwnym bowiem razie byliby uważani za zmarłych.

Wyjętymi od powyższego obowiązku doniesienia o życiu, są jedynie ci posiadacze dowodów tymczasowych, którzy także posiadają jedno lub więcej poświadczeń renty (Rentenschein) wedle dawnych statutów i podnoszą corocznie należące się im dywidendy — gdyż zakład ma ciągłą wiadomość o życiu tych posiadaczy poświadczeń rentowych. Doniesienia o życiu mogą być czynione przez samych posiadaczy dowodów tymczasowych, przez ich prawnych zastępców albo przez inną do tego upoważnioną osobę.

Wymogi doniesienia o życiu ograniczają się na przytoczeniu imienia i nazwiska, na które opiewa dowód tymczasowy, a przy ewentualnie nastąpionych zmianach, na przytoczeniu także nowego nazwiska; dalej na podaniu obecnego miejsca zamieszkania posiadacza dowodu tymczasowego; tudzież uwidocznionej w każdym dowodzie tymczasowym liczby towarzystwa rocznego (Jahresgesellschaft) i klasy.

Doniesienia można uskuteczniać pisemnie lub ustnie.

---

*) t. j. tylko ta kwota, którą pierwotnie złożył gotówką wraz z dopłatami w gotówce złożonemi.

Pisemne należy nadsyłać wyłącznie bezpośrednio do administracyi powsz. zakładu zaopatrzenia (Wiedeń I. Petersplatz 10) i dla pewności rekomendować.

Ustne mogą być uskuteczmione, bądź w samym zakładzie, bądź w istniejących komandytach. Przy ustnych doniesieniach należy dla udowodnienia odnośnych dat, okazać dotyczące dowody tymczasowe.

Dla ułatwienia będą na żądanie interesowanych drukowane formularze na doniesienia o życiu, tak w administracyi zakładu, jakoteż we wszystkich komandytach bezpłatnie wydawane.

Wiedeń, 28. Lutego 1887.

Administracya powsz. zakładu zaopatrzenia.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 10. Lipca 1887 L. 2850/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o rozpoczęciu urzędowania nowo utworzonego sądu obwodowego i miejsko-delegowanego sądu powiatowego w Sanoku.

C. k. Namiestnik

Zaleski w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. Marca 1887, tyczące się rozpoczęcia urzędowania w sądzie obwodowym sanockim w Galicyi.

Sąd obwodowy, tudzież delegowany miejsko powiatowy w Sanoku, zaprowadzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. Lipca 1886 (D. u. p. Nr. 114), rozpocząć mają urzędowanie dnia 1. Września 1887.

Prażak w. r.

Nr. 51.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 26. Lipca 1887, L. 6697/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości względem pozostawienia powiatu sądowego Dubiecko nadal w okręgu Sądu obwodowego w Przemyślu.

C. k. Namiestnik

Zaleski w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 18. Czerwca 1887, L. 10.989, względem pozostawienia powiatu sądowego Dubiecko w okręgu Sądu obwodowego w Przemyślu.

Na podstawie Najwyższego upoważnienia z 16. b. m. rozporządza się, zmieniając częściowo rozporządzenie ministeryalne z 9. Lipca 1886 Nr. 114. dz. p. p. i z 3. Marca 1887 Nr. 18. dz. p. p., że powiat sądowy Dubiecko i po utworzeniu Sądu obwodowego w Sanoku w okręgu Sądu obwodowego w Przemyślu pozostawionym być ma.

Prażak w. r.

Nr. 91.

Obwieszczenie

[illegible] Ministerstwa [illegible] z dnia 28. Lipca 1887, [illegible] [illegible] [illegible] w [illegible] sądu [illegible] w [illegible].

[illegible]

Wałęsa m. p.

Rozporządzenie

[illegible] z dnia 19. Sierpnia 1887, [illegible] [illegible] sądu [illegible] w [illegible].

[illegible] Nr. 1[illegible] [illegible] Lipca 1887 [illegible] w [illegible].

Pražák m. p.